

Newsletter Celno-Podatkowy

Czerwiec 2024

JAS-FBG Doradztwo Sp. z o.o.

W niniejszym wydaniu:

Deforestacja - nowe obowiązki dla importerów już od 30 grudnia 2024 r.	3
Znaczenie nowych wytycznych w zakresie miejsc uznanych.....	4
Reforma Unijnego Kodeksu Celnego	5
Pozwolenie na uproszczone określanie elementów wartości celnej towarów.....	5
Wiążące informacje od 1 lipca 2024 r. elektronicznie także w II instancji oraz trybach nadzwyczajnych	6
Nowe dokumenty Komisji Europejskiej w zakresie obowiązków CBAM	7
Rozszerzenie cła antydumpingowego na przywóz sklejki z drewna brzozonego wysyłanej z Turcji i Kazachstanu	7
Aktualności PUESC	8
Przegląd zmian prawnych	10
<i>I. Dziennik Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej</i>	10
<i>II. Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej</i>	10
Interpretacje Podatkowe	14
Orzecznictwo	18

Deforestacja - nowe obowiązki dla importerów już od 30 grudnia 2024r.

Już z końcem bieżącego roku zaczną obowiązywać pierwsze obowiązki wynikające z przyjętego Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/1115 w sprawie udostępniania na rynku UE i wywozu z UE niektórych towarów i produktów związanych z wylesianiem i degradacją lasów (**EUDR**).

EUDR uchyli obowiązujące dotychczas Rozporządzenie (UE) 995/2010 z dnia 20 października 2010 r. ustanawiające obowiązki podmiotów wprowadzających do obrotu drewno i produkty z drewna. W przeważającym zakresie dotychczasowe przepisy utracą moc od dnia 30 grudnia 2024 r.

Rozporządzenie EUDR swoim zakresem obejmuje szerokie kategorie towarów, nie tylko tych związanych z drewnem ale także kauczukiem, bydłem, kawą, palmą olejową, soją czy nawet kakao. Przepisy ustanawiają zakaz wprowadzania do obrotu, udostępniania na rynku oraz wywożenia z niego odnośnych towarów i produktów, jeśli te nie spełniają wszystkich następujących warunków:

- nie powodują wylesiania,
- zostały wyprodukowane zgodnie z przepisami kraju produkcji,
- przedłożono w ich sprawie oświadczenie o należytej staranności.

Jako produkty niepowodujące wylesiania należy rozumieć produkty, które zawierają towary wyprodukowane na terenie, który nie podlegał wylesianiu po dniu 31 grudnia 2020 r., były nimi karmione lub zostały wytworzone przy ich użyciu, oraz te które zawierają drewno lub zostały wytworzone z drewna, a drewno to zostało pozyskane z lasu bez powodowania degradacji lasów po dniu 31 grudnia 2020 r.

Nowe regulacje nawiązują do przepisów celnych (Unijny Kodeks Celny) oraz procedur celnych, wprowadzają one jednak pewne specyfikacje oraz autonomiczne pojęcia.

Pośród nowych obowiązków spoczywających na importerach, wskazać należy na:

- **obowiązek zachowania należytej staranności** poprzez gromadzenie odpowiednich dokumentów dotyczących transakcji i pochodzenia towaru, dokonywanie oceny ryzyka pod kątem spełnienia wymogów Rozporządzenia, zapewnienie środków zgodności w podejmowanych działaniach czy też pozyskiwanie odpowiednich danych, informacji oraz dokumentów od producentów.
- **Konieczność przedkładania oświadczenia o należytej staranności** – musi zostać złożone w systemie informatycznym przed wprowadzeniem towaru do obrotu – brak wypełnienia obowiązków może skutkować zatrzymaniem towarów czy też brakiem możliwości wprowadzania ich do obrotu.
- Dla niektórych krajów tzw. niskiego ryzyka część obowiązków będzie złagodzona do wymogu zachowywania ograniczonej należytej staranności.

rozporządzenia zobligują państwa członkowskie do wprowadzenia odpowiednich, skutecznych i proporcjonalnych kar za nieprzestrzeganie obowiązków i wymogów nałożonych nowymi regulacjami. Rozporządzenie określa zasady, jakimi wprowadzane **sankcje karne** powinny się cechować. Pośród nich należy wymienić przede wszystkim możliwość nałożenia grzywny w wysokości co najmniej 4 % łącznego rocznego obrotu osiągniętego przez podmiot lub podmiot handlowy w całej Unii w roku finansowym poprzedzającym decyzję o nałożeniu grzywny czy też czasowy zakaz wywozu, wprowadzania do obrotu lub udostępniania odnośnych towarów i odnośnych produktów na rynku, a także inne równie dotkliwe środki sankcjonujące.

Dla wielu przedsiębiorców nowe regulacje będą obowiązywać już od 30 grudnia 2024 r. W odniesieniu natomiast do mikro, małych i średnich przedsiębiorców założonych przed 31 grudnia 2020 r. obowiązki związane z EUDR wejdą w życie 30 czerwca 2025 r.

Zespół JAS-FBG Doradztwo służy wsparciem w przygotowaniu Państwa działalności do spełnienia wymogów wprowadzanych przepisami Rozporządzenia EUDR. Zapraszamy do kontaktu.

Znaczenie nowych wytycznych w zakresie miejsc uznanych

Na stronie Podatki.gov.pl w zakładce Cło / Informacje dla przedsiębiorców / AEO i uproszczenia celne / Procedura uproszczona opublikowano: [„Wytyczne w sprawie miejsc uznanych i wyznaczonych do przedstawienia towaru, w tym do czasowego składowania” wersja 1.9.](#)

Wprowadzone zmiany dotyczą w szczególności miejsc uznanych dla wywozu, w związku z planowanym wdrożeniem 31 października 2024 roku systemu AES/ECS2 PLUS oraz w związku z końcem okresu przejściowego dla pozwoleń na wpis do rejestru zgłaszającego realizowanych w wywozie na zasadzie procedury w miejscu.

Wśród nowych założeń dla miejsc uznanych możemy wskazać na:

- Miejsce uznane dla wywozu powinno być powiązane z siedzibą eksportera lub z miejscem faktycznego pakowania lub załadowywania towarów na środek transportu w celu ich wyprowadzenia poza obszar celny Unii.
- O uznanie miejsca dla wywozu może wystąpić osoba, która:
 - ma siedzibę na obszarze celnym Unii,
 - posiada numer EORI,
 - zapewnia prawidłową realizację operacji.
- O uznanie miejsca powinni występować, co do zasady, eksporterzy. Zgłoszeń celnych towarów zlokalizowanych w miejscu uznanym może dokonywać na rzecz eksportera jego przedstawiciel.
- Organ celny może – na wniosek wnioskodawcy / posiadacza pozwolenia na miejsce uznane dla wywozu – przyznać, na podstawie § 13 pkt.1 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 31.12.2018 r. w sprawie zamknięć urzędowych upoważnienie do nakładania zamknięć urzędowych w wywozie.
- W miejscu uznanym mogą być wykonywane czynności dotyczące konsolidacji przesyłek i przeladunki, na których zgodę w odrębnej decyzji wydaje Naczelnik Urzędu Celno-Skarbowego – według Zasad wydawania zgód generalnych na przeladunki/konsolidacje w miejscu uznanym do wywozu.

Zachodzące zmiany w przepisach celnych mają przyczynić się do wzrostu znaczenia statusu upoważnionego przedsiębiorcy AEO. Zespół JAS-FBG Doradztwo służy wsparciem w zapewnieniu optymalnych rozwiązań w łańcuchu dostaw oraz uzyskaniem statusu AEO.

Reforma Unijnego Kodeksu Celnego

Reforma Unijnego Kodeksu Celnego ma na celu uproszczenie procesów celnych dla przedsiębiorstw, zwłaszcza dla najbardziej wiarygodnych operatorów. Założenia obejmują transformację cyfrową, mającą wspierać realizację procedur celnych, procesy monitorowania importu oraz eksportu.

Poniżej przedstawiamy kalendarium planowanych zmian w przepisach celnych:

1. Powołanie **Urzędu UE ds. Celnych** w 2026 r. – rozpoczęcie działalności tego Urzędu planowane jest na 1 stycznia 2028 r
2. **Zniesienie zwolnienia celnego dla towarów o wartości poniżej 150 euro** – planowane wejście w życie od dnia 1 marca 2028 r.
3. Wprowadzenie zasady „**uznanego importera**” (deemed importer) w odniesieniu do sprzedaży na odległość – 2028 r.
4. Uproszczenie procesu wprowadzania danych celnych – **Unijne Centrum Danych** czyli scentralizowane centrum informacji celnej, które stanie się motorem nowego systemu i ułatwi komunikację między organami celnymi a przedsiębiorstwami;
5. Według opublikowanego harmonogramu, **Data Hub** ma po raz pierwszy zostać udostępniony w 2028 r. dla celów obsługi przesyłek e-commerce. Następnie, tj. w 2032 r., z nowego systemu będą mogli zacząć korzystać, na zasadzie dobrowolności, pozostali przedsiębiorcy realizujący obrót towarowy z państwami trzecimi. W 2038 r. korzystanie z EU Customs Data Hub stanie się obowiązkowe dla wszystkich przedsiębiorców.
6. W okresie od 1.01.2035 r. do 31.12.2037 organy celne dokonują ponownej oceny wszystkich pozwoleń wydanych na podstawie rozporządzenia (UE) 952/2013, w tym pozwoleń AEO.
7. Jeżeli podmiot nie spełni wymogów wynikających z nowych przepisów Unijnego Kodeksu Celnego, pozwolenie AEO zostanie uchylone lub po ponownej ocenie przekształcone w Trust & Check.
8. Wdrożenie programu „**Trust & Check**” (ulepszona wersja statusu AEO) - 2032 r.

Pozwolenie na uproszczone określanie elementów wartości celnej towarów

Departament Cel w Ministerstwie Finansów przedstawia polską wersję wytycznych dotyczących pozwolenia na uproszczone określanie elementów wartości celnej, o którym mowa w art. 73 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 z dnia 9 października 2013 r. ustanawiającego unijny kodeks celny i art. 71 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2015/2446 z dnia 28 lipca 2015 r. uzupełniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 w odniesieniu do szczegółowych zasad dotyczących niektórych przepisów unijnego kodeksu celnego.

Wytyczne te zostały przygotowane przez Komisję Europejską i zaakceptowane przez Grupę Ekspertów Celnych Sekcję Wartości.

Uproszczenie to może mieć zastosowanie w tych przypadkach, w których w chwili powstania długu celnego, zgłaszający nie dysponuje danymi niezbędnymi do ustalenia wartości celnej sprowadzanych towarów (np. kwota stanowiąca opłaty licencyjne będzie znana dopiero po odsprzedaży towarów, dla których ustalana jest wartość celna), a jednocześnie niewskazane jest korzystanie z instytucji zgłoszenia uproszczonego, ponieważ wiązałoby się to z poniesieniem nieproporcjonalnych kosztów administracyjnych (np. konieczność przedkładania wielu zgłoszeń uzupełniających).

W przypadku korzystania przez zgłaszającego z uproszczonego sposobu ustalania elementów formułujących wartość celną, zadeklarowanej wartości celnej nie uważa się za wartość prowizoryczną i nie ma konieczności przedkładania organom celnym zgłoszeń uzupełniających.

Wnioski o wydanie pozwolenia na uproszczone określanie elementów wartości celnej składa się za pośrednictwem elektronicznego unijnego systemu decyzji celnych w ramach unijnego kodeksu celnego (platforma CDS) niezależnie od tego czy pozwolenie to ma być stosowane tylko w Polsce czy także w innych państwach członkowskich UE.

 ŹRÓDŁO

Wiążące informacje od 1 lipca 2024 r. elektronicznie także w II instancji oraz trybach nadzwyczajnych

Już z początkiem lipca bieżącego roku wszystkie pisma na etapie komunikacji z organami celno-skarbowymi w sprawach:

- wiążącej informacji stawkowej (WIS),
- wiążącej informacji akcyzowej (WIA),
- wiążącej informacji o pochodzeniu (WIP)
- wiążącej informacji taryfowej (WIT)

- należy składać wyłącznie elektronicznie.

Rozszerzenie elektronizacji zakłada następujące wymogi:

- odwołania, zażalenia oraz wszystkie inne pisma w toku postępowania w zakresie WIS, należy składać poprzez konto w serwisie e-Urząd Skarbowy,
- odwołania, zażalenia oraz wnioski o zmianę, uchylenia, przedłużenia ważności WIA i wszystkie inne pisma w toku postępowania w zakresie WIA należy składać poprzez konto na PUESC,
- odwołania oraz wszystkie inne pisma w toku postępowania w zakresie WIT i WIP należy składać poprzez konto na PUESC.

Złożenie pisma w sprawie WIS, WIA, WIP i WIT w innej formie będzie nieskuteczne.

Należy pamiętać, iż doręczenia korespondencji we wskazanych sprawach również będą realizowane wyłącznie w formie elektronicznej, tj. za pomocą e-Urzędu Skarbowego – w zakresie WIS lub poprzez PUESC – w zakresie WIA, WIP i WIT.

 ŹRÓDŁO

Nowe dokumenty Komisji Europejskiej w zakresie obowiązków CBAM

Komisja Europejska po wprowadzeniu kilku poprawek ponownie opublikowała, m.in. w polskiej wersji językowej: „Wytyczne dotyczące wdrażania CBAM dla importerów towarów do UE”.

Wytyczne mają na celu udzielenie wsparcia zainteresowanym podmiotom w drodze wyjaśnienia wymogów rozporządzenia w sprawie CBAM w języku nieustawodawczym. W niniejszych wytycznych skoncentrowano się na wymogach mających zastosowanie w okresie przejściowym, tj. od 1 października 2023 r. do 31 grudnia 2025 r., dotyczących importerów przywożących towary objęte CBAM do UE, w którym to okresie CBAM stosuje się bez zobowiązań finansowych dla importerów i wyłącznie do celów gromadzenia danych.

[Wytyczne dostępne są za pośrednictwem strony Komisji.](#)

Na stronie Komisji zostały również udostępnione wartości domyślne dla okresu przejściowego.

Dokument w formacie pliku Excel dostępny jest [pod tym adresem](#).

Rozszerzenie cła antydumpingowego na przywóz sklejki z drewna brzozonego wysyłanej z Turcji i Kazachstanu

Z uwagi na wyniki dochodzenia Komisji Europejskiej, potwierdzające możliwe obchodzenie środków antydumpingowych wprowadzonych wobec przywozu sklejki z drewna brzozonego pochodzącej z Rosji poprzez przywóz sklejki z drewna brzozonego wysyłanej z Turcji i Kazachstanu, zgłoszonej lub niezgłoszonej jako pochodząca z Turcji i Kazachstanu, które potwierdzają zmianę struktury handlu obejmującego wywóz z Rosji, Turcji i Kazachstanu do Unii, w odniesieniu do sklejki z drewna brzozonego pochodzącej z Rosji, Komisja postanowiła rozszerzyć cło antydumpingowe na przywóz sklejki z drewna brzozonego wysyłanej z Turcji i Kazachstanu

Rozporządzenie Wykonawcze Komisji (UE) 2024/1287 z dnia 13 maja 2024 r. rozszerzające ostateczne cło antydumpingowe nałożone rozporządzeniem wykonawczym (UE) 2021/1930 wobec przywozu sklejki z drewna brzozonego pochodzącej z Rosji na przywóz sklejki z drewna brzozonego wysyłanej z Turcji i Kazachstanu, zgłoszonej lub niezgłoszonej jako pochodząca z Turcji i Kazachstanu, weszło w życie z dniem 15 maja 2024 r.

Rozporządzenie zakłada rozszerzenie cła antydumpingowego na przywóz sklejki z drewna brzozonego wysyłanej z Turcji i Kazachstanu, zgłoszonej lub niezgłoszonej jako pochodząca z Turcji i Kazachstanu.

Cłem antydumpingowym od 15 maja 2024 r. objęty jest przywóz sklejki składającej się wyłącznie z arkuszy z drewna, przy czym grubość żadnej warstwy nie przekracza 6 mm, z zewnętrznymi warstwami z drewna wyszczególnionego w podpozycji 4412 33, z co najmniej jedną zewnętrzną warstwą z drewna brzozonego, nawet powlekaną – obecnie klasyfikowaną do kodu CN ex 4412 33 10, wysyłanej z Kazachstanu i Turcji, zgłoszonej lub niezgłoszonej jako pochodząca z Kazachstanu i Turcji (kody TARIC 4412 33 10 10 oraz 4412 33 10 20). Rozszerzone cło jest cłem antydumpingowym w wysokości 15,80 %.

Aktualności PUESC

▪ **Obowiązek podmiotów gospodarczych stosowania systemu AIS/ICS2 w odniesieniu do przesyłek lotniczych**

W związku z wdrożeniem drugiego etapu unijnego programu ICS2, które miało miejsce w Polsce 1 lipca 2023 roku, przypomina się podmiotom gospodarczym o obowiązku wyłącznego stosowania systemu AIS/ICS2 w celu złożenia przywózowych deklaracji skróconych (PDS) w odniesieniu do przesyłek lotniczych.

Dotychczas stosowany system AIS/ICS2 przestanie obsługiwać złożone do tego systemu PDS do przesyłek lotniczych z dniem 10 czerwca 2024 roku.

Podmioty gospodarcze niestosujące się do powyższej zasady ponoszą ryzyko braku zwolnienia przesyłek do procedury celnej.

[ŹRÓDŁO](#)

▪ **Objęcie wszystkich wyrobów tytoniowych systemem Track&Trace od 20 maja 2024 r.**

Od 20 maja 2024 r. wszystkie wyroby tytoniowe podlegające akcyzie oraz wyroby tytoniowe niebędące wyrobami akcyzowymi, przeznaczone do spożycia przez konsumentów, które w swoim składzie zawierają tytoń będą objęte unijnym Systemem Śledzenia Ruchu i Pochodzenia Wyrobów Tytoniowych (Track&Trace).

Obecnie systemem Track&Trace objęte są papierosy i tytoń do samodzielnego skręcania papierosów. Systemem zostaną objęte także wszystkie inne wyroby zawierające w swoim składzie tytoń, m.in. cygara, cygaretki, tabaka i tytoń do fajek wodnych.

W systemie Track&Trace muszą zostać zarejestrowane punkty sprzedaży wyrobów tytoniowych.

[ŹRÓDŁO](#)

▪ **AES/ECS2 PLUS - Zasady wydawania zgód generalnych na przeladunki / konsolidacje w miejscu uznanym do wywozu**

Jak informuje Departament Celnictwa przy Ministerstwie Finansów, w ramach działań ograniczających skutki zaprzestania stosowania procedury w miejscu z dniem wdrożenia systemu AES/ECS2 PLUS, przeprowadzone zostały konsultacje na gruncie projektu nowej wersji wytycznych w sprawie miejsc uznanych i wyznaczonych do przedstawienia towaru, celem zapewnienia możliwości składania wywózowych zgłoszeń standardowych z miejsca uznanego do potrzeb realizacji formalności wywózowych (miejsce uznane do wywozu).

W wyniku przeprowadzonych konsultacji została podjęta decyzja, aby wyłączyć do odrębnego postępowania i decyzji naczelnika UCL regulacje dot. instytucji generalnej zgody na przeladunki / konsolidację w operacjach wywózowych.

W dniu 17.05.2024 r. na PUESC, w zakładce materiały informacyjne AES został opublikowany dokument „Zasady wydawania zgód generalnych na przeladunki/konsolidacje w miejscu uznanym do wywozu”.

Wnioski o wydanie decyzji w sprawie przeladunków/konsolidacji podmioty mogą składać przed planowaną datą wdrożenia AES tj. 31.10.2024 r., niemniej wydawane decyzje powinny uwzględniać zapis, że obowiązują począwszy od wdrożenia systemu AES/ECS2 PLUS.

 ŹRÓDŁO

▪ Aktualizacja dokumentacji systemu TAX FREE

Jak informuje Departament Ceł, opublikowana została nowa wersja dokumentu "TAX FREE Schemat komunikacji w kanale niewizualnym wersja 1.7", który można znaleźć w menu USŁUGI SIECIOWE w zakładce System TAX FREE.

Zmiana dotyczy doprecyzowania w punkcie 5 dokumentu opisu procesu generowania komunikatu „[TF.4] Status dokumentu (krótki)” zgodnie z wykonaną modyfikacją systemu TAX FREE oraz zgłaszanymi uwagami.

 ŹRÓDŁO

▪ Projekt „Instrukcji wypełniania zgłoszeń celnych dla AIS/IMPORT PLUS (wraz z AIS/CCI), AES/ECS2 PLUS, NCTS2 PLUS i AIS/e-COMMERCE”

Jak informuje Departament Ceł, w zakładce USŁUGI SIECIOWE na podstronie System AIS w części „Materiały informacyjne AIS” – „AIS/IMP” został opublikowany projekt „Instrukcji wypełniania zgłoszeń celnych dla AIS/IMPORT PLUS (wraz z AIS/CCI), AES/ECS2 PLUS, NCTS2 PLUS i AIS/e-COMMERCE”.

Projekt ten jest również dostępny w części „Materiały informacyjne” na podstronach dedykowanych systemom AES i NCTS2. Uwagi do projektu Instrukcji można zgłaszać na adresy e-mail podane w formularzach FAQ umieszczonych w części „Materiały informacyjne” na podstronach poszczególnych systemów.

Przypomina się, że wdrożenie AIS/CCI planowane jest na 1 lipca 2024 r., zaś wdrożenie AIS/IMPORT PLUS, AES/ECS2 PLUS oraz NCTS2 PLUS na 31 października 2024 r.

 ŹRÓDŁO

▪ Nowe uprawnienie dla systemu OSOZ2 – 1.06.2024 r.

Jak informuje Departament Ceł, od 1 czerwca 2024 roku wszystkim reprezentantom podmiotów, którzy posiadają choć jedno z uprawnień rozszerzonych:

- Informacja o zabezpieczeniach (saldo, dokumenty/operacje obciążające, historie operacji),
- Saldowanie zabezpieczeń dla uprawnionych podmiotów,
- Zmiana kodu dostępu dla zabezpieczenia/gwarancji,

- zostanie nadane nowe uprawnienie systemowe OSOZ2 – komunikacja awaryjna, które umożliwia wysyłanie komunikatów dostosowanych do systemu OSOZ2 poprzez awaryjny kanał BCP uruchamiany w momencie dłuższych niedostępności portalu PUESC.

 ŹRÓDŁO

Przegląd zmian prawnych

I. Dziennik Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej

Dziennik Ustaw z 2024 r. Pozycja 710

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW z dnia 6 maja 2024 r. w sprawie elementów zabezpieczenia umieszczanego na opakowaniach jednostkowych wyrobów tytoniowych sprzedawanych w wolnych obszarach celnych podróżnym udającym się do krajów trzecich lub niebędących wyrobami akcyzowymi

UWAGI/KOMENTARZ

- Rozporządzenie określa rodzaje elementów potwierdzających autentyczność, o których mowa w art. 3 decyzji wykonawczej Komisji (UE) 2018/576, w przypadku zabezpieczenia umieszczanego na opakowaniach jednostkowych wyrobów tytoniowych uwzględniając potrzebę zapewnienia sprawnego funkcjonowania systemu identyfikowalności.

Rozporządzenie weszło w życie z dniem 20 maja 2024 r.

Dziennik Ustaw z 2024 r. Pozycja 716

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW z dnia 2 maja 2024 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie oznaczania wyrobów akcyzowych znakami akcyzy

UWAGI/KOMENTARZ

- Wprowadzenie oznaczeń cygar i cygaretek znakami akcyzy w związku z objęciem tych wyrobów unijnym systemem śledzenia ruchu i pochodzenia wyrobów tytoniowych (Track&Trace).
- Określenie wysokości kwot wpłacanych na pokrycie kosztów wytworzenia banderol podatkowych i kosztów wytworzenia banderol legalizacyjnych dla wszystkich wyrobów akcyzowych, objętych obowiązkiem oznaczania.

Rozporządzenie weszło w życie z dniem 11 maja 2024 r.

II. Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej

▪ POSTĘPOWANIE ANTYDUMPINGOWE

Dziennik Urzędowy L1221 z dnia 02.05.2024 r.

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2024/1221 z dnia 30 kwietnia 2024 r. zmieniające rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2023/265 nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz płytek ceramicznych pochodzących z Indii i Turcji

Wejście w życie: 3 maja 2024 r.

Dziennik Urzędowy L1223 z dnia 02.05.2024 r.

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2024/1223 z dnia 30 kwietnia 2024 r. w sprawie przyjęcia wniosku o przyznanie statusu nowego producenta eksportującego w odniesieniu do ostatecznych środków antydumpingowych wprowadzonych wobec przywozu płytek ceramicznych pochodzących z Indii i Turcji oraz zmieniające rozporządzenie wykonawcze (UE) 2023/265

Wejście w życie: 3 maja 2024 r.

Dziennik Urzędowy L1267 z dnia 07.05.2024 r.

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2024/1267 z dnia 6 maja 2024 r. rozszerzające ostateczne cło antydumpingowe nałożone rozporządzeniem wykonawczym (UE)

2021/2012 wobec przywozu płaskich wyrobów ze stali nierdzewnej walcowanych na zimno pochodzących z Indonezji na przywóz płaskich wyrobów ze stali nierdzewnej walcowanych na zimno wysyłanych z Tajwanu i Wietnamu, zgłoszonych lub niezgłoszonych jako pochodzące z Tajwanu i Wietnamu, oraz kończące dochodzenie dotyczące możliwego obchodzenia środków antydumpingowych wprowadzonych tym rozporządzeniem przez przywóz płaskich wyrobów ze stali nierdzewnej walcowanych na zimno pochodzących z Turcji, zgłoszonych lub niezgłoszonych jako pochodzące z Turcji

Wejście w życie: 8 maja 2024 r.

Dziennik Urzędowy L1268 z dnia 07.05.2024 r.

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2024/1268 z dnia 6 maja 2024 r. rozszerzające ostateczne cła wyrównawcze nałożone rozporządzeniem wykonawczym (UE) 2022/433 wobec przywozu płaskich wyrobów ze stali nierdzewnej walcowanych na zimno pochodzących z Indonezji na przywóz płaskich wyrobów ze stali nierdzewnej walcowanych na zimno wysyłanych z Tajwanu, Turcji i Wietnamu, zgłoszonych lub niezgłoszonych jako pochodzące z Tajwanu, Turcji i Wietnamu

Wejście w życie: 8 maja 2024 r.

Dziennik Urzędowy L1287 z dnia 14.05.2024 r.

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2024/1287 z dnia 13 maja 2024 r. rozszerzające ostateczne cło antydumpingowe nałożone rozporządzeniem wykonawczym (UE) 2021/1930 wobec przywozu sklejki z drewna brzożowego pochodzącej z Rosji na przywóz sklejki z drewna brzożowego wysyłanej z Turcji i Kazachstanu, zgłoszonej lub niezgłoszonej jako pochodząca z Turcji i Kazachstanu

Wejście w życie: 15 maja 2024 r.

Dziennik Urzędowy L1279 z dnia 21.05.2024 r.

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI (UE) 2024/1279 z dnia 8 maja 2024 r. dotycząca zwolnień z rozszerzonego cła antydumpingowego na niektóre części rowerowe pochodzące z Chińskiej Republiki Ludowej na podstawie rozporządzenia Komisji (WE) nr 88/97

Dziennik Urzędowy L1450 z dnia 24.05.2024 r.

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2024/1450 z dnia 23 maja 2024 r. poddające rejestracji przywóz podestów ruchomych przejezdnych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej

Wejście w życie: 25 maja 2024 r.

Dziennik Urzędowy L1475 z dnia 31.05.2024 r.

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2024/1475 z dnia 30 maja 2024 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych przewodów rurowych i rur, bez szwu, ze stali nierdzewnej pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej w następstwie przeglądu wygaśnięcia na podstawie art. 11 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036

Wejście w życie: 1 czerwca 2024 r.

Dziennik Urzędowy C3112 z dnia 16.05.2024 r.

Zawiadomienie o wszczęciu postępowania antydumpingowego dotyczącego przywozu produktów walcowanych płaskich z żeliwa lub stali niestopowej, pokrytych lub powleczonych cyną ("blacha biała") pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej (C/2024/3112)

Dziennik Urzędowy C3186 z dnia 16.05.2024 r.

Zawiadomienie o wszczęciu postępowania antydumpingowego dotyczącego przywozu wielowarstwowych drewnianych pokryw podłogowych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej (C/2024/3186)

Dziennik Urzędowy C3225 z dnia 17.05.2024 r.

Zawiadomienie o wszczęciu postępowania antydumpingowego dotyczącego przywozu niektórych przewodów rurowych i rur, bez szwu, z żelaza lub stali pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej (C/2024/3225)

Dziennik Urzędowy C3265 z dnia 23.05.2024 r.

Zawiadomienie o wszczęciu postępowania antydumpingowego dotyczącego przywozu lizyny pochodzącej z Chińskiej Republiki Ludowej (C/2024/3265)

Dziennik Urzędowy C3241 z dnia 24.05.2024 r.

Zawiadomienie o wszczęciu postępowania antydumpingowego dotyczącego przywozu waniliny pochodzącej z Chińskiej Republiki Ludowej (C/2024/3241)

▪ KONTYGENTY

Dziennik Urzędowy L1319 z dnia 16.05.2024 r.

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2024/1319 z dnia 15 maja 2024 r. w sprawie odstępstw od reguł dotyczących "produktów pochodzących", określonych w Umowie o wolnym handlu między Unią Europejską a Nową Zelandią, które mają zastosowanie wobec kontyngentów rocznych na niektóre produkty z Nowej Zelandii

Wejście w życie: 17 maja 2024 r.

▪ POSTĘPOWANIE ANTYSUBSYDYNNE

Dziennik Urzędowy L1273 z dnia 08.05.2024 r.

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI (UE) 2024/1273 z dnia 7 maja 2024 r. kończąca dochodzenie w sprawie możliwego obchodzenia, przez przywóz biodiesla wysydanego z Chińskiej Republiki Ludowej i Zjednoczonego Królestwa, zgłoszonego lub niezgłoszonego jako pochodzący z Chińskiej Republiki Ludowej i Zjednoczonego Królestwa, środków wyrównawczych dotyczących przywozu biodiesla pochodzącego z Indonezji oraz kończąca rejestrację przywozu

Dziennik Urzędowy C3206 z dnia 17.05.2024 r.

Zawiadomienie o wszczęciu postępowania antysubsydyjnego dotyczącego przywozu przewodów światłowodowych pochodzącego z Indii (C/2024/3206)

▪ INNE

Dziennik Urzędowy L1288 z dnia 07.05.2024 r.

Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2024/1288 z dnia 6 maja 2024 r. przyznające Republice Zielonego Przylądka tymczasowe odstępstwo od preferencyjnych reguł pochodzenia określonych w rozporządzeniu delegowanym (UE) 2015/2446 w odniesieniu do przetworzonych lub zakonserwowanych filetów z tuńczyka i tzw. loins z tuńczyka (surowych, poddanych obróbce cieplnej i zamrożonych), przetworzonych lub zakonserwowanych filetów z makreli oraz przetworzonych lub zakonserwowanych filetów z tazara lub tazara maruna

Wejście w życie: 8 maja 2024 r., zastosowanie od 1 stycznia 2024 r.

Dziennik Urzędowy L1326 z dnia 17.05.2024 r.

Porozumienie w formie wymiany listów między Unią Europejską a Republiką Argentyńską zmieniające Porozumienie w formie wymiany listów między Unią Europejską a Republiką Argentyńską na podstawie art. XXVIII Układu ogólnego w sprawie tariff celnych i handlu (GATT) 1994 dotyczące zmiany koncesji w odniesieniu do wszystkich kontyngentów tariffowych uwzględnionych w liście koncesyjnej UE CLXXV w następstwie wystąpienia Zjednoczonego Królestwa z Unii Europejskiej

Wejście w życie: 26 kwietnia 2024 r..

Dziennik Urzędowy L1428 z dnia 17.05.2024 r.

ROZPORZĄDZENIE RADY (UE) 2024/1428 z dnia 17 maja 2024 r. w sprawie zmiany rozporządzenia (UE) nr 833/2014 dotyczącego środków ograniczających w związku z działaniami Rosji destabilizującymi sytuację na Ukrainie

Wejście w życie: 18 maja 2024 r.

Dziennik Urzędowy L1453 z dnia 21.05.2024 r.

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2024/1453 z dnia 17 maja 2024 r. zmieniające załączniki V i XIV do rozporządzenia wykonawczego (UE) 2021/404 w odniesieniu do pozycji dotyczących Stanów Zjednoczonych w wykazach państw trzecich, terytoriów lub ich stref, z których dozwolone jest wprowadzanie do Unii przesyłek drobiu i materiału biologicznego drobiu oraz świeżego mięsa drobiu i ptaków łownych

Wejście w życie: 22 maja 2024 r.

Dziennik Urzędowy L1436 z dnia 27.05.2024 r.

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2024/1436 z dnia 24 maja 2024 r. zmieniające rozporządzenie wykonawcze (UE) 2018/2019 w odniesieniu do niektórych roślin przeznaczonych do sadzenia gatunków *Ligustrum ovalifolium* i *Ligustrum vulgare* pochodzących ze Zjednoczonego Królestwa i rozporządzenie wykonawcze (UE) 2020/1213 w odniesieniu do środków fitosanitarnych do celów wprowadzania na terytorium Unii tych roślin przeznaczonych do sadzenia

Wejście w życie: 30 maja 2024 r.

Dziennik Urzędowy L1512 z dnia 27.05.2024 r.

Zawiadomienie o dacie wejścia w życie Porozumienia w formie wymiany listów między Unią Europejską a Republiką Argentyńską zmieniającego Porozumienie między Unią Europejską a Republiką Argentyńską na podstawie art. XXVIII Układu ogólnego w sprawie taryf celnych i handlu (GATT) 1994 dotyczące zmiany koncesji w odniesieniu do wszystkich kontyngentów taryfowych uwzględnionych w liście koncesyjnej UE CLXXV w następstwie wystąpienia Zjednoczonego Królestwa z Unii Europejskiej

Porozumienie weszło w życie w dniu 27 kwietnia 2024 r.

Dziennik Urzędowy L1493 z dnia 27.05.2024 r.

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2024/1493 z dnia 27 maja 2024 r. wykonujące rozporządzenie (UE) nr 269/2014 w sprawie środków ograniczających w odniesieniu do działań podważających integralność terytorialną, suwerenność i niezależność Ukrainy lub im zagrażających

Wejście w życie: 27 maja 2024 r.

Dziennik Urzędowy L1392 z dnia 29.05.2024 r.

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) 2024/1392 z dnia 14 maja 2024 r. w sprawie środków tymczasowej liberalizacji handlu będących uzupełnieniem koncesji handlowych mających zastosowanie do ukraińskich produktów na podstawie Układu o stowarzyszeniu między Unią Europejską i Europejską Wspólnotą Energii Atomowej oraz ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Ukrainą, z drugiej strony

Wejście w życie: 6 czerwca 2024 r.

Dziennik Urzędowy L1360 z dnia 31.05.2024 r.

POROZUMIENIE w formie wymiany listów między Unią Europejską a Arabską Republiką Egiptu na podstawie art. XXVIII Układu ogólnego w sprawie taryf celnych i handlu (GATT) z 1994 r., dotyczące zmiany koncesji w odniesieniu do wszystkich kontyngentów taryfowych znajdujących się na liście koncesyjnej UE CLXXV w następstwie wystąpienia Zjednoczonego Królestwa z Unii Europejskiej

Dziennik Urzędowy C3107 z dnia 03.05.2024 r.

Zawiadomienie Komisji dotyczące stosowania Regionalnej konwencji w sprawie paneurośroziemnomorskich preferencyjnych reguł pochodzenia lub protokołów w sprawie reguł pochodzenia przewidujących kumulację diagonalną pomiędzy umawiającymi się stronami tej konwencji (C/2024/3107)

Interpretacje Podatkowe

Interpretacja indywidualna z dnia 9 maja 2024 r. Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej, znak: 0113-KDIPT1-2.4012.131.2024.2.PRP – Zastosowanie stawki podatku VAT w wysokości 0% w związku z eksportem towarów w oparciu o inne niż urzędowe dokumenty potwierdzające wywóz – Praktyka polskich organów interpretacyjnych.

Wnioskodawca prowadzi działalność, której głównym przedmiotem jest produkcja wyposażenia statków. Wnioskodawca posiada siedzibę działalności gospodarczej w Polsce i jest zarejestrowanym podatnikiem VAT czynnym. W ramach prowadzonej działalności gospodarczej Spółka dokonuje sprzedaży towarów, które w wyniku dokonanej dostawy są wysyłane lub transportowane z Polski poza terytorium Unii Europejskiej. W celu zastosowania do ww. transakcji stawki 0% VAT właściwej dla eksportu towarów, Spółka gromadzi dokumenty potwierdzające, że towary zostały wywiezione z Polski poza UE. Zdarzają się sytuacje, w których Spółka otrzymuje komunikat IE-599 z opóźnieniem, tj. po upływie terminu na złożenie deklaracji podatkowej za okres, w którym powstał obowiązek podatkowy w VAT z tytułu dostawy eksportowej oraz za okres kolejny. Opóźnienia te są od Spółki niezależne. Zdarzają się również takie sytuacje, w których Spółka mimo prób uzyskania komunikatu IE-599 nie otrzymuje go. Pomimo braku posiadania komunikatu IE-599, Wnioskodawca jest jednak w posiadaniu innych dokumentów, z których w sposób jednoznaczny wynika, że towary zostały wywiezione z Polski poza terytorium UE, są to:

- faktury dokumentujące dokonaną dostawę eksportową i komunikat IE-529 potwierdzający rozpoczęcie procedury wywozu oraz jeden z poniższych dokumentów:
- list przewozowy (CMR) opatrzony podpisem lub pieczęcią przewoźnika oraz nabywcy lub
- dokument wygenerowany w systemie firmy kurierskiej, zawierający komunikat, że dana przesyłka została „dostarczona do odbiorcy” lub „dostarczono”.

W związku z powyższym stanem faktycznym, zwrócono się do organu z następującym pytaniem: Czy w sytuacji, w której przed upływem terminu do złożenia deklaracji VAT za okres, w którym została dokonana dostawa eksportowa, Spółka nie posiada dokumentu celnego potwierdzającego wywóz towarów z Polski poza terytorium UE, Wnioskodawca ma prawo do zastosowania w rozliczeniu za ten okres stawki 0% VAT na podstawie innych wskazanych we wniosku dokumentów?

Organ interpretacyjny nie zgodził się ze stanowiskiem Wnioskodawcy o możliwości zastosowania innych wskazanych dokumentów celem opodatkowania transakcji stawką 0% VAT. Uzasadniając stanowisko, organ powołał się na treść art. 41 ust. 6 ustawy o podatku od towarów i usług, zgodnie z którym stawkę podatku 0% stosuje się w eksporcie towarów, pod warunkiem że podatnik przed upływem terminu do złożenia deklaracji podatkowej za dany okres rozliczeniowy otrzymał dokument potwierdzający wywóz towaru poza terytorium Unii Europejskiej. Na podstawie art. 41 ust. 6a ustawy dokumentem, o którym mowa w ust. 6, jest w szczególności:

- 1) dokument w formie elektronicznej otrzymany z systemu teleinformatycznego służącego do obsługi zgłoszeń wywozowych albo potwierdzony przez właściwy organ celny wydruk tego dokumentu;
- 2) dokument w formie elektronicznej pochodzący z systemu teleinformatycznego służącego do obsługi zgłoszeń wywozowych, otrzymany poza tym systemem, jeżeli zapewniona jest jego autentyczność;
- 3) zgłoszenie wywozowe na piśmie utrwalone w postaci papierowej złożone poza systemem teleinformatycznym służącym do obsługi zgłoszeń wywozowych albo jego kopia potwierdzona przez właściwy organ celny.

Aby więc uznać daną czynność za eksport towarów muszą wystąpić łącznie następujące przesłanki: - ma miejsce dostawa towarów wysyłanych lub transportowanych z terytorium kraju poza terytorium Unii Europejskiej przez dostawcę lub na jego rzecz (eksport bezpośredni) lub przez nabywcę mającego siedzibę poza terytorium kraju, lub na jego rzecz (eksport pośredni) oraz - wywóz towaru poza terytorium Unii Europejskiej musi zostać potwierdzony przez właściwy organ celny określony w przepisach celnych. Niespełnienie jakiegokolwiek z wymienionych wyżej przesłanek powoduje, że nie dochodzi do eksportu towarów w rozumieniu przepisów ustawy.

Organ podkreślił, że zgodnie z powyższymi przepisami, możliwość zastosowania stawki 0% do eksportu towarów uwarunkowana jest posiadaniem, przed upływem terminu do złożenia deklaracji podatkowej za dany okres rozliczeniowy, dokumentu potwierdzającego wywóz towarów poza terytorium Unii Europejskiej. Podatnik musi więc posiadać dokument, który w sposób jednoznaczny potwierdza, że wysyłane towary opuściły terytorium Unii Europejskiej. Przykładowy katalog takich dokumentów wymieniony został w art. 41 ust. 6a ustawy. Przy tym, zauważyć należy, że nie jest to katalog zamknięty, na co wskazuje użyty w tym przepisie zwrot „w szczególności”. Zdaniem organu interpretacyjnego, pomimo tego, że katalog dokumentów ma charakter otwarty, nie można przyjąć, że mogą to być inne dowody niż dokumenty „urzędowe”, w których właściwe organy celne (polskie lub z innych państw członkowskich UE) potwierdziły wywóz towarów poza terytorium UE. Komunikat IE 599 jest dokumentem celnym potwierdzającym, także dla celów podatkowych, wywóz towarów poza terytorium UE przez wskazanego w zgłoszeniu wywozowym eksportera. Organ wskazał, że dokumentem uprawniającym do zastosowania stawki 0% przy eksporcie będzie również zgłoszenie wywozowe w formie papierowej złożone poza systemem teleinformatycznym lub kopia takiego zgłoszenia potwierdzona przez właściwy urząd celny. We wszystkich ww. przypadkach są to dokumenty o charakterze „urzędowym” wygenerowane w systemie AES lub potwierdzone przez właściwy urząd celny.

Podsumowując, organ stwierdził że inne dokumenty posiadane przez Wnioskodawcę będą miały jedynie charakter informacyjny. W przypadkach, o których mowa we wniosku, to nie właściwy organ celny lecz podmiot gospodarczy, tj. przewoźnik lub nabywca, potwierdza wywóz towarów poza terytorium UE. Tym samym, inne wskazane dokumenty nie są dokumentami potwierdzającymi wywóz towarów poza terytorium UE, o których mowa w art. 41 ust. 6 i ust. 6a ustawy. W konsekwencji na podstawie dokumentów, dotyczących transakcji objętych pytaniem wskazanym we wniosku, Wnioskodawca nie może zastosować stawki VAT w wysokości 0% przewidzianej dla eksportu towarów.

 ŹRÓDŁO

Interpretacja indywidualna z dnia 9 maja 2024 r. Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej, znak: 0112-KDIL1-3.4012.133.2024.1.MR - Prawo do zastosowania stawki 0% w odniesieniu do otrzymanych przedpłat związanych z eksportem towarów.

W opisanym w interpretacji stanie faktycznym, Wnioskodawca zawarł umowę z podmiotem mającym siedzibę poza Unią Europejską. Na podstawie umowy nabywca spoza UE będzie kupował od Spółki będącej wnioskodawcą produkowane przez nią towary. Sprzedawane towary będą transportowane z Polski do miejsca przeznaczenia poza UE na warunkach DAP (lub DDP) co oznacza, że Spółka zleci transport (zawrze umowę z przewoźnikiem lub spedytorem) i będzie ponosić ryzyko utraty towarów w trakcie ich transportu. Spółka będzie również gromadzić dokumenty potwierdzające, że sprzedawane towary opuściły terytorium UE. Zgodnie z umową, nabywca będzie co rok wypłacał Spółce kwotę

odpowiadającą części wartości towarów „przedpłatę”, które zakupi od niej w przyszłości. Otrzymane pieniądze Spółka ma wykorzystać do zabezpieczenia swoich mocy produkcyjnych.

Umowa z nabywcą określa przewidywany wolumen towarów, jaki ma być sprzedany przez Spółkę w każdym roku trwania umowy, jak również mechanizm alokowania wyłaconych Spółce przedpłat do dokonanych w danym roku transakcji sprzedaży towarów. W efekcie, już w chwili podpisania umowy jest jasne, że okres jaki upłynie między otrzymaniem przedpłaty a wywozem towarów będzie najprawdopodobniej dłuższy niż 6 miesięcy (jest to termin przewidziany przepisami o podatku VAT, których dotyczy złożony wniosek). Dotrzymania tego terminu (tj. wywozu towarów w ciągu 6 miesięcy od otrzymania przedpłaty) utrudnia również fakt, że otrzymanie przedpłaty uruchamia dopiero proces przygotowania do produkcji towarów, po zakończeniu którego rozpocznie się właściwa produkcja.

Opisany wyżej model biznesowy, zakładający, że kupujący uiszcza z góry pewną kwotę umożliwiającą dostawcy przygotowanie się do produkcji towarów, które będzie w przyszłości sprzedawał kupującemu jest często spotykanym rozwiązaniem w branży motoryzacyjnej.

Mając na uwadze powyższy opis stanu faktycznego Wnioskodawca chciałby ustalić czy Spółka ma prawo zastosować stawkę 0% VAT w odniesieniu do otrzymanych przedpłat w rozliczeniu za okres, w którym je otrzyma.

Organ interpretacyjny wskazał na treść art. 41 ust. 9a ustawy o podatku od towarów i usług, który stanowi, że jeżeli podatnik otrzymał całość lub część zapłaty przed dokonaniem dostawy towarów, stawkę podatku 0% w eksporcie towarów stosuje się w odniesieniu do otrzymanej zapłaty, pod warunkiem że wywóz towarów nastąpi w terminie 6 miesięcy, licząc od końca miesiąca, w którym podatnik otrzymał tę zapłatę, oraz podatnik w tym terminie otrzymał dokument, o którym mowa w ust. 6. Przepisy ust. 7, 9 i 11 stosuje się odpowiednio. W ust 9b ww. artykułu wskazano zaś, że przepis ust. 9a stosuje się również, jeżeli wywóz towarów nastąpi w terminie późniejszym niż określony w ust. 9a, pod warunkiem że wywóz towarów w tym późniejszym terminie jest uzasadniony specyfiką realizacji tego rodzaju dostaw potwierdzoną warunkami dostawy, w których określono termin wywozu towarów.

Jak wskazał organ w kontekście zasadności zastosowania procedury, określonej w powołanym wyżej art. 41 ust. 9b ustawy, należy zaznaczyć, że przymiot „specyficzności” nie dotyczy samej „dostawy”, ale dotyczy jej „realizacji”. Zatem o zasadności zastosowania tej normy, każdorazowo decydować będą obiektywne okoliczności towarzyszące danej dostawie. O faktycznym przedmiocie czynności przesądzać będzie zakres oraz specyfika tych czynności oraz treść umów (warunków dostawy), zawartych każdorazowo przez podatnika i jego kontrahentów.

W opisie sprawy Wnioskodawca wskazał, że zgodnie z umową zawartą z Kontrahentem, otrzymane przedpłaty Spółka ma przeznaczyć na zabezpieczenie mocy produkcyjnych, tj. ma za nie wznieść dodatkową linię montażową (lub linie montażowe), w tym kupić maszyny i urządzenia, a także materiały i surowce lub ogólniej poczynić nakłady niezbędne do wyprodukowania i dostarczenia nabywcy oczekiwanego przezeń wolumenu towarów, do zapewnienia którego Spółka się zobowiązała.

Mając zatem na uwadze przedstawiony opis sprawy oraz obowiązujące przepisy prawa, organ uznał, że skoro wywóz towarów, na poczet których Spółka otrzymuje lub będzie otrzymywać przedpłaty, następuje w terminie późniejszym niż określony w art. 41 ust. 9a ustawy, ale uzasadnione jest to specyfiką realizacji dostaw towarów, potwierdzoną warunkami dostawy wynikającymi z umowy zawartej z Kontrahentem, w której określona jest specyfikacja zamówienia, przewidywany wolumen towarów jaki ma być sprzedany przez Spółkę w każdym roku trwania umowy, jak również mechanizm alokowania

wypłaconych Spółce przedpłat m.in. na zabezpieczenie mocy produkcyjnych, to w opisanym przypadku znajdzie zastosowanie norma zawarta w art. 41 ust. 9b ustawy.

Podsumowując, przy spełnieniu warunków wskazanych w art. 41 ust. 6 w zw. z art. 41 ust. 6a ustawy, Wnioskodawca będzie miał prawo do zastosowania stawki 0% w odniesieniu do otrzymanych przedpłat, dotyczących eksportu towarów, nawet jeśli pomiędzy otrzymaniem przedpłaty a wywozem upłynie okres dłuższy niż 6 miesięcy.

ŹRÓDŁO

UWAGA! Interpretacja indywidualna dotyczy stanu faktycznego przedstawionego przez konkretnego Wnioskodawcę i stanu prawnego obowiązującego w dacie zaistnienia zdarzenia w przedstawionym stanie faktycznym. Funkcja ochronna interpretacji indywidualnej nie wywołuje skutku względem innych podmiotów niż Wnioskodawca. Interpretacja indywidualna może stanowić wyłącznie informację o praktyce interpretacyjnej organów, a względnie, w określonych okolicznościach wyznaczać utrwaloną linię interpretacyjną.

Orzecznictwo

Trybunału Sprawiedliwości z dnia 18 kwietnia 2024 r., sygn. akt C-509/22, Agenzia delle Dogane e dei Monopoli przeciwko Girelli Alcool Srln- Pojęcie nieprzewidzianych okoliczności w podatku akcyzowym.

Girelli jest przedsiębiorstwem z siedzibą we Włoszech, które zajmuje się skażaniem alkoholu etylowego. Jest to proces, w wyniku którego alkohol staje się niezdalny do spożycia przez ludzi. W tym celu prowadzi ona zarejestrowany skład alkoholu etylowego oraz zakład jego skażania i pakowania. Stan faktyczny niniejszej sprawy przedstawiał się następująco. Podczas gdy Girelli dokonywała napełniania zbiornika w zakładzie skażania alkoholu etylowego, doszło do rozlania się czystego alkoholu etylowego na podłogę. Rozlanie spowodował wyciek wyrobu przez zawór, który jeden z pracowników Girelli pozostawił otwarty. Część produktu zebrano i odzyskano, ale pozostała część została nieodwracalnie utracona. Spółka złożyła wniosek o zwolnienie z podatku akcyzowego w odniesieniu do przypadkowo utraconej ilości alkoholu. Organ oddalił jednak wniosek ze względu na to, że jego zdaniem rzeczona utrata nie wynikała z nieprzewidzianych okoliczności lub działania siły wyższej, lecz z nieostrożności i zawinionego zachowania pracownika Spółki. W konsekwencji powyższego doszło do sporu z organem, w wyniku którego skierowano do Trybunału Sprawiedliwości pytanie prejudycjalne.

Spór sprowadza się między innymi do ustalenia, czy art. 7 ust. 4 dyrektywy 2008/118 należy interpretować w ten sposób, że pojęcie „nieprzewidzianych okoliczności” w rozumieniu tego przepisu, podobnie jak pojęcie „siły wyższej”, należy rozumieć jako nadzwyczajne i nieprzewidywalne okoliczności, niezależne od powołującego się na nie podmiotu, których następstw nie można było uniknąć mimo zachowania należytej staranności.

TSUE wskazał iż, zgodnie z art. 7 ust. 1 dyrektywy 2008/118 podatek akcyzowy staje się wymagalny w momencie dopuszczenia do konsumpcji w państwie członkowskim konsumpcji. W treści ust. 2 tego artykułu zdefiniowano pojęcie „dopuszczenia do konsumpcji”. Obejmuje ono swoim zakresem w szczególności niezgodne z prawem opuszczenie procedury zawieszenia poboru akcyzy. Artykuł 7 ust. 4 dyrektywy 2008/118 stanowi jednak, że za dopuszczenie do konsumpcji nie uważa się całkowitego zniszczenia ani nieodwracalnej utraty wyrobów akcyzowych objętych procedurą zawieszenia poboru akcyzy, jeżeli zniszczenie lub utrata wynikają z właściwości tych wyrobów, nieprzewidzianych okoliczności lub działania siły wyższej lub wynikają z zezwolenia udzielonego przez właściwe organy państwa członkowskiego.

Trybunał zwrócił uwagę, iż zakres pojęć „nieprzewidzianych okoliczności” i „siły wyższej” może mieć wpływ na wymagalność podatku akcyzowego, a pojęcia te z konieczności mają charakter autonomiczny i należy zapewnić jednolitość ich wykładni we wszystkich państwach członkowskich. Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem przy dokonywaniu wykładni tych dwóch autonomicznych pojęć, należy wziąć pod uwagę nie tylko brzmienie przepisu, którego są one częścią, lecz także kontekst, w jaki się wpisują, oraz cele aktu, którego są częścią.

Pojęcie „siły wyższej”, należy zazwyczaj rozumieć w różnych dziedzinach prawa Unii, w których ma ono zastosowanie, jako nadzwyczajne i nieprzewidywalne okoliczności, niezależne od powołującego się na nie podmiotu, których następstw nie można było uniknąć mimo zachowania należytej staranności. Pojęcie to obejmuje zazwyczaj element obiektywny dotyczący nadzwyczajnych, nieprzewidywalnych i niezależnych od zainteresowanego okoliczności oraz element subiektywny, polegający na obowiązku zabezpieczenia się przez zainteresowanego przed skutkami odnośnego zdarzenia poprzez przedsięwzięcie odpowiednich środków bez konieczności nadmiernych poświęceń. TSUE podkreślił, iż

zwolnienie dla ubytków wynikających z przypadków siły wyższej stanowi wyjątek od zasady ogólnej, który w związku z tym powinien być interpretowany w sposób ścisły.

Odnosnie do pojęcia „nieprzewidzianych okoliczności”, podobnie jak pojęcie „siły wyższej”, ma ono niekoniecznie taką samą treść w różnych dziedzinach stosowania prawa unijnego, w związku z czym jego znaczenie również powinno zostać ustalone w oparciu o ramy prawne, w których ma wywierać skutki. Dokonując wykładni pojęcia „nieprzewidzianych okoliczności” w rozumieniu art. 206 ust. 1 kodeksu celnego, Trybunał uznał, że podobnie jak pojęcie „siły wyższej” obejmuje ono element obiektywny oraz element subiektywny. Zgodnie z tym przepisem, na zasadzie odstępstwa od art. 204 ust. 1 lit. a) kodeksu celnego uważa się, że dług celny w przywozie nie powstaje w odniesieniu do określonego towaru, gdy osoba zainteresowana udowodni, że niewykonanie obowiązków związanych ze stosowaniem procedury celnej, którą towar ten został objęty, wynika z całkowitego zniszczenia tego towaru lub jego nieodwracalnej utraty z przyczyn związanych z jego charakterem, czy też w wyniku nieprzewidzianych okoliczności lub działania siły wyższej. Należy zauważyć, że art. 7 ust. 4 akapit pierwszy dyrektywy 2008/118 jest sformułowany w sposób podobny do art. 206 ust. 1 kodeksu celnego i że podobnie jak ten przepis ustanawia on odstępstwo od ogólnej zasady, zgodnie z którą podatek akcyzowy od wyrobów, które zostały zniszczone lub utracone, jest wymagalny.

W tych okolicznościach, biorąc pod uwagę podobieństwa między należnościami celnymi a podatkiem akcyzowym, w celu zapewnienia spójnej wykładni prawa unijnego, należy nadać pojęciu „nieprzewidzianych okoliczności” zakres identyczny z tym, jaki przyjął Trybunał w odniesieniu do art. 206 ust. 1 kodeksu celnego.

Biorąc pod uwagę powyższe TSUE stwierdził, iż art. 7 ust. 4 dyrektywy 2008/118 należy interpretować w ten sposób, że pojęcie „nieprzewidzianych okoliczności” w rozumieniu tego przepisu, podobnie jak pojęcie „siły wyższej”, należy rozumieć jako obejmujące nadzwyczajne i nieprzewidywalne okoliczności, niezależne od powołującego się na nie podmiotu, których następstw nie można było uniknąć mimo zachowania należytej staranności. Uznanie zaś istnienia „nieprzewidzianych okoliczności” w rozumieniu tego przepisu wymaga, po pierwsze, aby całkowite zniszczenie lub nieodwracalna utrata wyrobów akcyzowych były spowodowane nadzwyczajnymi, nieprzewidywalnymi i niezależnymi od danego podmiotu okolicznościami, co jest wykluczone, gdy ponosi on odpowiedzialność za zaistnienie tych okoliczności, a po drugie, aby podmiot ten wykazał się starannością zwykle wymaganą w ramach swojej działalności w celu zabezpieczenia się przed skutkami takiego zdarzenia.

 ŹRÓDŁO

Trybunału Sprawiedliwości z dnia 21 marca 2024 r., sygn. akt C-606/22, Dyrektor Izby Administracji Skarbowej w Bydgoszczy przeciwko B. sp. z o.o. – Prawo do zwrotu zawyżonego VAT w kontekście zarzutu „bezpodstawnego wzbogacenia”.

Stan faktyczny niniejszej sprawy przedstawiał się następująco. Podatnik prowadził działalność obejmującą świadczenie usług związanych z rekreacją i poprawą kondycji fizycznej w postaci sprzedaży karnetów umożliwiających wstęp na teren klubu sportowego i swobodne korzystanie ze znajdującej się w nim infrastruktury. W 2016 r. zgodnie z nową polską doktryną podatkową w tej dziedzinie postanowił on zastosować do tych usług obniżoną stawkę VAT (8 % zamiast 23 %).

Wobec powyższego Spółka złożyła korekty deklaracji VAT za poprzednie miesiące od stycznia do marca, od czerwca do października i grudzień 2012 r., a także za miesiące styczeń, luty, listopad i grudzień 2013 r. oraz za miesiące styczeń, luty, kwiecień i maj 2014 r. Organ odmówił jednak stwierdzenia nadpłaty VAT na korzyść Podatnika za wyżej wymienione okresy rozliczeniowe, argumentując, że dopóki dokument potwierdzający prowadzenie działalności podlegającej opodatkowaniu nie został skorygowany zgodnie z ustawą o podatku od towarów i usług, podatnik nie miał prawa dokonać korekty swoich ewidencji ani deklaracji. Zdaniem organu Spółka nie mogła wystawić faktur korygujących z uwagi na brak faktur wystawionych z tytułu tej sprzedaży. Była ona zatem zobowiązana odprowadzić do Skarbu Państwa, po uwzględnieniu systemu odliczeń, całą kwotę pobraną od konsumentów końcowych jako podatek należny. W sprawie powstał spór, w którym finalnie sąd krajowy postanowił zawiesić postępowanie i zwrócić się do TSUE z następującym pytaniem prejudycjalnym:

„Czy art. 1 ust. 2 i art. 73 dyrektywy 2006/112 oraz zasady neutralności, proporcjonalności oraz równego traktowania należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie praktyce krajowych organów podatkowych w zakresie, w jakim nie dopuszcza ona – z powołaniem się na brak krajowej podstawy prawnej i bezpodstawnie wzbogacenie – korekty wartości podstawy opodatkowania i podatku należnego, jeżeli sprzedaż towarów i usług konsumentom z zawyżoną stawką VAT zarejestrowana została za pomocą kasy rejestrującej i potwierdzona paragonami fiskalnymi, a nie fakturami VAT, przy niezmienionej w wyniku tej korekty cenie (wartość brutto sprzedaży)?”

TSUE podkreślił, że wspólny system VAT zapewnia neutralność jakiejkolwiek działalności gospodarczej w zakresie obciążeń podatkowych, bez względu na jej cel czy rezultaty, pod warunkiem że działalność ta, co do zasady, sama podlega opodatkowaniu VAT. Wynika stąd, że stanowiłoby nieproporcjonalne naruszenie zasady neutralności ze strony organu podatkowego obciążenie podatnika podatkiem, którego zwrot ma prawo uzyskać, w sytuacji gdy wspólny system VAT ma na celu całkowite uwolnienie przedsiębiorcy od ciężaru VAT należnego bądź zapłaconego w ramach całej prowadzonej przez niego działalności gospodarczej.

W niniejszej sprawie należało ustalić, czy podatnik ma prawo ubiegać się o zwrot podatku, w sytuacji gdy do dokonanych przez siebie transakcji podlegających VAT zastosował błędnie, ale zgodnie z wytycznymi przedstawionymi początkowo przez organ podatkowy danego państwa członkowskiego, podstawową stawkę VAT wynoszącą w danym przypadku 23%, podczas gdy prawidłową stawką była stawka obniżona wynosząca 8%,

TSUE wskazał, iż zgodnie z zasadą neutralności podatku od wartości dodanej, system VAT zmierza do obciążenia podatkiem jedynie konsumenta końcowego, należy więc uznać, że cena uzgodniona między tym konsumentem a dostawcą towaru lub usługodawcą obejmuje VAT obciążający te transakcje, niezależnie od tego, czy zostały bądź nie zostały z ich tytułu wystawione faktury. Wykładnia ta wynika z art. 78 lit. a) dyrektywy 2006/112, zgodnie z którym sam VAT nie jest wliczany do podstawy

opodatkowania, co z kolei oznacza, że VAT jest zawsze ipso iure uwzględniony w uzgodnionej cenie, nawet w razie błędu podatnika przy ustalaniu mającej zastosowanie stawki.

Niemniej jednak z orzecznictwa wynika, że to stwierdzenie niekoniecznie pozbawia podatnika prawa do zwrotu ze strony organu podatkowego danego państwa członkowskiego całego lub części nadpłaconego VAT pobranego przez podatnika w wyniku błędu od konsumentów końcowych i odprowadzonego do tego organu. Jest tak w szczególności, w sytuacji gdy podatnik ten, z uwagi na zastosowanie błędnej stawki VAT, poniósł szkodę związaną ze zmniejszeniem wysokości sprzedaży. Innymi słowy, całkowite przerzucenie VAT na konsumenta końcowego niekoniecznie skutkuje brakiem straty lub uszczerbku finansowego, ponieważ nawet w tym przypadku przedsiębiorca może ponieść stratę związaną ze zmniejszeniem się wielkości sprzedaży.

TSUE ustalił, że czynienie niemożliwym dokonanie korekty, w sytuacji gdy działalność gospodarcza prowadzona przez podatnika nie wiąże się z wystawianiem przez niego faktur, ale wydawaniem samych paragonów z kasy rejestrującej, bez uwzględnienia możliwości dokonania pełnej i dokładnej korekty deklaracji VAT w związku z odnośnymi transakcjami z wykorzystaniem w szczególności danych zapisanych w pamięci tej kasy rejestrującej narusza zasadę skuteczności.

Konkludując, Trybunał stwierdził, że art. 1 ust. 2 i art. 73 dyrektywy 2006/112 w związku z jej art. 78 lit. a) należy interpretować w świetle zasad neutralności podatkowej, skuteczności i równego traktowania w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie praktyce organu podatkowego państwa członkowskiego, zgodnie z którą korekta należnego VAT poprzez złożenie deklaracji podatkowej jest zakazana, w sytuacji gdy dostawy towarów i świadczenia usług nastąpiły przy zastosowaniu zawyżonej stawki VAT, ze względu na to, że z tytułu tych transakcji nie zostały wystawione faktury, lecz wydane paragony z kasy rejestrującej. Nawet w takich okolicznościach podatnik, który błędnie zastosował zawyżoną stawkę VAT, ma prawo złożyć wniosek o zwrot do organu podatkowego danego państwa członkowskiego, a organ ten może podnieść zarzut bezpodstawnego wzbogacenia tego podatnika wyłącznie wtedy, gdy wykaże, po dokonaniu analizy ekonomicznej, która uwzględnia wszystkie istotne okoliczności, że ciężar finansowy podatku nienależnie pobranego spoczywający na tym podatniku został w całości zneutralizowany.

 ŹRÓDŁO

Kontakt

Zachęcamy Państwa do dołączenia do grona stałych odbiorców naszego miesięcznika - Newslettera celno-podatkowego, a także korzystania z usług doradczych JAS-FBG Doradztwo Sp. z o.o.

Zapraszamy do kontaktu:

tel.: (+48) 323 593 430

e-mail: kontakt@doradztwo.jasfbg.pl